

قمارخانه

همه تا که در این بنگاه کارخانه
 ز خالی تهره بسته کرده روزگارخانه
 چه خانه ای غم آگین که جان نغمه گزینت
 چه خانه ای که بر تالی شده از طارخانه
 بجای کوه و مادار و کوهک زینا
 دروغ ، منزه قمار است در کتارخانه
 به گوی که غم و فقر روزگار است
 قمار کاف و شمن است انتقامخانه
 ز عمر قدرت ابرار ، ز عهد قحط ارجار
 قمار و بارگاه اسارت بارگاهخانه
 روانی روغن زرد است نمند فریاد
 قمار در کف امرین افسانه زینا

اصول شماره ۱۳۵۴